

VIENA DEMONSTRACIJA 1-MA GEGUŽĖS

**PRIEŠ NUKAPOJIMĄ ALGŲ, UŽ JŲ PAKĖLIMĄ. PRIEŠ FAŠIZMĄ. UŽ AP-
GYNIMA DEMOKRATINIŲ LAISVIŲ. PRIEŠ IMPERIALISTINIŲ KARA.**

Argentinos proletariatas, prie kurio prisi-
deda didžiuliai sluogsniai išnaudojamų masių (val-
stiečiai, meisteriai, studentai, priešfašistiniai intelek-
tualai ir t.t.) prisideda prie paminėjimo šios
1-mos Gegužės.

1-moji gegužės yra proletarinė diena, ku-
rioj nei kruviniausios reakcijos negali sulaukyti re-
voliucinio proletariato nusistatymo. Kiekvienais
metais 1-mą Gegužės skaitlingiausios darbininkų
minios demonstruoja prieš prispaudėją kapitalizmą,
prieš grobuonį imperializmą, prieš visas reakcijos
jėgas.

Kokiose sąlygose mus užtinka šioji 1-ma
gegužės? Tarptautiniai, kapitalizmas yra visiškai
supuvimo stovyje, negalintis išėiti iš krizės įėjus
neužkraut dar didesnio išnaudojimo ant masių ir
karo keliu, smarkiu žygiavimu prie pasaulinės sker-
dynės. Kova už naują kolonijų persidalinimą jau
prasidedo iš Japonijos ir Italijos. Europoj jaučia-
ma parako smarvė. Kruvinasis fašizmas, reakcio-
neriškliausia partija, finansinio kapitalo teroristinių
jėgų viešpatavimas, stengiasi krauju ir ugnimi su-
naikinti revoliucinį judėjimą ir stumia šalis naujo
karo taku. Argentinos šalyje, reakcinės jėgos taip
pat atvirai veikia. Nukapojimai algų, žiaurus puo-
limas ant masių gyvenimo sąlygų, tiesioginis rėmi-
mas stambių ir privilegijuotų žemvaldžių ir kapita-
listų, pardavimas šalies imperialistų monopoliams,
tiburonams Bunge y Born, anglų gelžkelių magna-
tams, anglų-amerikonų frigorifikams, Standart Oil
ir kt. Fašizmas, nežiūrint keliatos gautų smūgių
paskutiniuoju laiku yra nuožmus. Karo pavojus Pie-
tų Amerikoje, aptemdo korizontą.

Bet šioje niūkioje panoramoje yra gyviau-
sias spindulys, kuris sklaido rūkus—tai plėtimasis
streikų: visuomenė jungiasi kovoje prieš badą,
imperializmą, žemvaldžius, karą.

Darbininkų ir valstiečių masės nori kovoti
ir kovoja, nori vieningo veikimo ir jį vykdo
veiksmuose.

Kokia privalo būti ši 1-ma Gegužės Di-
džiulė proletarinė diena, dalyvaujant visai darbi-
ninkų visuomenei, prieš badą, fašizmą ir karą?

Privalo būti kovos diena: už apgynimą
plačių populiarių laisvių, už pilniausią legalumą
darbininkų judėjimui (partijoms ir sindikatams).

Prieš fašistų legionus ir prieš visus reak-
cionierių užsimojimus.

Prieš visokį algų nukapojimą ir už jų
pakėlimą.

Prieš pabranginimą pragyvenimo.

Už visų socialių ir politinių kalinių laisvę.

Prieš imperialistų monopolius, už išvijimą
imperializmo iš šalies.

Prieš žemvaldžius, kurie užsmaugia darbi-
ninkų ir valstiečių mases, kurie nsleidžia pilno
ekonominio išsivystimo šalyje.

Prieš karą Chake ir visus imperialistinius
karus.

Prieš Imperialistų kišimasi į Chiniją ir
Abisiniją.

Ir ši 1-ma Gegužės privalo būti proletari-
uės vienybės diena.

Būtų kriminališkumas skirstyti proletaria-
to jėgas.

1919 m., kada reakcinės jėgos stengėsi į-
vesti sukaustantį įstatymą, Buenos Aires buvo vie-
na darbininkų demonstracija: Fora, Socialistų Par-
tija, Tarptautinė Socialistų Partija (šiandieninė Kom-
partija), autonominiai sindikatai ir t.t. susijungė į
vieną didžiulę, galingą demonstraciją, kuri išardė
reakcionierių planus. Pakartokime tą įvykį!

Kiekviename mieste, lauke ir kiekvienoj
vietoje viena proletarine demonstracija: **Socialis-
tai, sindikalistai, anarkistai, komunistai,
darbininkai radikalai ir kitų tendencijų, be
partinai į vieną priešreakcinę prieškarinę
demonstraciją!**

Paliuosuot socialius ka- linius yra šio momen- to pareiga.

„Specialės sekcijos“ sisteminis persekioji-
mas ir areštavimai darbininkų ir studentų kovotojų
eina visu žiaurumu. Agosti, Alberdi Torchia, yra
kalinami Villa Devoto kalėjime. Ir beveik kasdien
geriausi priešfašistiniai, prieškariniai kovotojai yra
išplėšiami iš savo būtų ir kovojančių eilių ir grū-
dami už storų kalėjimo grotų.

M. Varonovič, nenuilstantis jaunuolis kovo-
tojas iš Bs. Aires; O. Navarro jaunuolis komunis-
tas iš Cordobos; Flores ir Perez narsūs vyrukai iš
Concordijos antifašistinių eilių, padidino socialių
kalinių skaičių.

Norbertas Nenėnas, metalurgijos sindikato sekretoriaus padėjėjas ir aktyvus veikėjas lovų išdirbimo darbininkų streike, jau virš keturi mėnesiai, kaip kalinamas Villa Devoto kalėjime. Jam nori pritaikinti įstatymą 4144 (išdeportavimo įstatymą). Šį lietuvių kovotoją nori atiduoti į Smetonos valdžios budelių nagus.

Sitokių būdu „Specialė sekcija“ tesia žvėriškiausio persekiojimo maršrutą, kurią jai nustatė vidaus reikalų ministerija. Mano sulaikyti kovą, kuri plečiasi prieš fašizmą, reakciją, badą ir karą. Veltui jų užsimojimas! Šitas niekas nėra daugiau kaip paastrinimas kovos ir jos tesimas su dar didesne energija už paliuosavimą visų darbininkų ir studentų kalinių. Visi privalom suglausti eiles už socialistų kalinių laisvę, prieš reakciją ir panaikinimą „Specialės sekcijos“.

Taip pat materialė ir moralė parama socialistams kaliniams turi eiti kartu su kova jų paliuosavimui.

Medžio Apdirbimo Darbininkai Išeina Kovon.

Šios šakos darbininkų padėtis yra gana žiauri. Didelis išnaudojimas, samdytojų sauvaliavimas, akordinis darbas, kas kart vis kapojimas ir taip esančio mažo atlyginimo. Šią visą medžio apdirbimo darbininkai nešdami ant savo pečių, padėjo smarkiai organizuoti ir kovoti už savo būvio pagerinimą.

Perėitais metais, generalis medžio darbininkų streikas, po vadovybe klasistų sindikalo komiteto, po ilgos ir energingos kovos tapo laimėtas. Tas paskatino šios šakos darbininkus dar smarkiau organizuoti, nes aiškiai pamatė, kad tik tai sujungtomis jėgomis kovojant galima daug daugiau laimėti. Klasistų sindikalo komiteto pastangomis tapo sujungta trys atskiri šios šakos darbininkų sindikatai, kurie pirmiau kiekvienas savaip veikė.

Susijungus trims sindikatams į vieną, darbininkuose organizacija daug pagyvėjo ir po kelių skaitlingų šios šakos darbininkų susirinkimų prieita prie išvados, kad generalis streikas yra vienintelis kelias iškovojimui savo teisių ir pagerinimui savo būvio.

Iš štai 23 d. balandžio laibai skaitlingas ir entuziazmingas medžio darbininkų susirinkimas nutarė kuogreičiausia įteikti samdytojams sąlygų lakštus ir 29 d. balandžio paskelbti kovą.

Medžio darbininkai kovoja už šiuos pag.:

1. Pripažinimas sindikato.
2. Darbo laikas, 40 valandų į savaitę ir 30 valandų jaunuoliams, neturintiems 18 metų; nedirbimas šeštadieniais.
3. Panaikinimas akordinio darbo.
4. Atlyginimas meisteriams 1 p. 10 c. į valandą, pusmeisteriams ir paprastiems darbininkams 80 c. į valandą.

5. Pavojinguose ir sveikatai kenkenčiuose darbuose meisteriams 1 p. 20 c. valandai, paprastiems darbininkams tažeruose ir lentiųvėse 1 p. v. Išėmimas iš vartojimo daų Ducco.

6. Mokiniam atlyginimas minimum 25 c. valandai, su 20 nuoš. pakėlimu kas keturi mėnesiai, iki prieis pusmeisteriu negali būti naudojamas sveikatai pavojinguose arba juodadarbio darbuose.

7. Išmokėjimas kas savaitė, penktadieniais ir darbo valandomis.

8. Susižeidus darbe, samdytojas privalės mokėti pilną dienos uždarbį iki koliai darbininkas išgis.

9. Apsaugojimo priemonės ir higiena darbo vietose, rūbinės darbininkų drapanoms.

10. Visi didieji įrankiai turi būti samdytojo suteikti.

11. Kiekvienam darbininkui kuris siunčiamas iš dirbtuvės bile kokiam darbui už 30 kvadrų apmokama kelionė 40 c. ir toliau kaip 60 kvadrų 1 p. 50 centų pietums.

12. Darbininkai kurie gauna didesnį atlyginimą arba tokį pat kaip pažymėta sąlygų lakšte privalo gauti 10 nuoš. pakėlimo.

13. Negalės būti suspenduojamas nei vienas darbininkas be neteisėtos priežasties.

14. Sindikato taisyklių iškabinimas dirbtuvėse. Už šiuos ekonominius pagerinimus medžio darbininkai išeina kovon. Jų laimėjimas yra visos šalies darbininkų laimėjimas, todėl visos darbo klasės pareiga moraliai ir materialiai remti šią kovą.

Fašistinė Justo Valdžia Pasmarkina Bedarbių Puolimą.

Jau nekuris laikas kaip tam tikri valdžios organai „pradėjo rūpintis bedarbės panaikinimu“. Ir šios savaitės pirmuose dienos pradėta vykdyti bedarbių išvaymas iš Palermo Chico, kame jie buvo pasistatę šiekias tokias būdas ir jose gyveno. Kaip tik žinia paplito, kad bus išvayti kiton vieton ir tie, kurie jau bent kartą yra policijos patėmyti bus sulaikyti, daugumas pirma laiko pasitraukė.

Kada policija pribuvo išvaymui bedarbių iš stovyklos rado tik 500 asmenų, kuriuos visus nugarė į Naują uostą į vieną tuščią sandėlį. Naujoje vietoje tuojaus pradėjo tikrinti asmenybes ir kuris jau buvęs policijos sulaikytas siūsti į Villa Devoto kalėjimą.

Sitokios reakcinės valdžios priemonės yra niekas daugiau, kaip didžiausias persekiojimas ir badu marinimas bedarbių. Jokios paramos jiems valdžia neduoda, išskyrus iš supuvusių produktų bliūdėlių zupės ir tos tik keliems šimtams asmenų, o kur kiti šimtai tūkstančių, kurie trankosi po visus šalies kraštus. Ir dabar šis naujas žvėriškas puolimas ir sugrūdymas desėtkų į kalėjimą, yra (Tąsą 6 puslapyje)

Sezoninių Darbininkų ir Valstiečių Streiko Reikšmė.

Sezono darbininkų ir valstiečių streiko kova, prasidėjusi vasario mėn. Santa Fe provincijoje persimetusi ir į kitas provincijas tesiasi su nepergalimu kovingumu. Paskutiniu metu laiku Santa Fes, Cordobos ir Buenos Aires streikai persimetė į Chaco vatės rinkėjų streiką.

Stiprūs ir vieningi pikietai sezoninių darbininkų ir valstiečių kovoja prie kukurūzų suėmimo prieš badą, už padidinimą algų ir pakėlimą kainų valstiečių pagamintiems produktams. Didvyriškai tesia kovą prieš valdžios aparatą ir terorą: prieš policiją, žemvaldžių sumobilizuotas ginkluotas bandas, fašistinius banditus ir streiklaužius. Streikas jau apėmė virš 80.000 sezoninių darbininkų ir apie 20.000 valstiečių.

Valdžia pripažįsta, kad šis darbininkų ir valstiečių streikas turi gilių politinį pobūdį. Valdžia pripažįsta ir mato, kad valstiečiai prabudo ir suprato kas yra kaltininkas jų bado ir skurdo, todėl teikia samoningą solidarumą darbininkams jų kovoje prieš parazitus, užsienių kapitalo ir grūdų supirkimo kompanijas, sėdinčias ant darbininkų ir valstiečių sprando, kurios iščiulpija paskutinius syvus iš sunkiu darbu nuvargintų darbininkų ir skurdo sukaustytų valstiečių.

Šis streikas pasirodė tokiose sąlygose, prie kurių iškyla klasių kovos klausimas, kur valstietis mato, kad samdytas darbininkas nėra jo priešas ir darbininkas mato kas stojasi jo išnaudotoju. Todėl šis streikas neša su savim svarbų etapą suvienijime darbininkų su valstiečiais, kovų pagrinde prieš žemvaldžius, užsienių kapitalistus ir prieš visą išnaudotojų klasę.

Darbininkas pradėda suprast, kad valstietis geriausias sąjungininkas darbininko kovoje už pasiliuosavimą iš po kapitalistinio jungo, bet sąjungininkas todėl kad jis atskiria, kad yra dvi klasės su priešingais viena kitai santykiais—išnaudotojų klasė ir išnaudojamųjų, tada valstietis priima darbininkų klasės pusę, o vienybė tarp darbininko ir valstiečio duos išnaudojamiems galingą ginklą kovoje prieš jų bendrą priešą kapitalizmą.

Federalė ir provincialė valdžia su savo fašistine spauda, policija ir ginkluotų fašistų bandomis įėja ir teroru stengiasi nedaleisti darbininkų ir valstiečių susivienijimo. Iš streiko kovos fronto kasdien ateina pranešimai apie augantį terorą ir nežmonišką policijos puolimą ant darbininkų ir valstiečių. Buržuazijos gerai apmokami agentai visokiais būdais stengiasi nuslopinti šį streiką ir išprovokuoti jų vienybę, įkalinant ir kankinant jų geriausius vadus. Bet nežiūrint į tai streikas darosi vis kovingesnis, kuriame valstiečiai teikia savo solidarumą ir pagalbą troškimą savo organizuotumui. Treška buržuazijos ir jos apmokamų mulkin-tųjų retėžiai, kurie per savo spaudą spiaudo ugni-

mi ant „maištininkų“ komunistų, kad jų agitacija privedė šias tūkstantines minias prie kovų. Bet ar tai tiesa? Prie šio streiko privedė darbininkus bado atlyginimas už jo sunkų ilgą dienos darbą; 30-35 centavai už didžiuosius kukurūzų prilaužtus maišus. Valstiečiams, labai žemos javų ir kitų ūkio produktų kainos, kurias nustatė valdžios „Junta de granos“. Kada valstiečiai turėjo pirkti kukurūzų sėklą, tai valdžia jiems nustatė kainą, už 100 kilogramų 8 pezus, dabar jiems tie patys geradėjai, moka tik 4 p. 80 c. Tokiu būdu valstietis negali sumokėti didesnį užmokestį darbininkui, nes jisai negali padengti savo išlaidų. Bankieriai valdžios uždėti mokesčiai ir neišpasakytai aukšta žemės nuomos kaina suėda jo visą triušą. Tai valkas priverstė paskelbti kovą ir sudaryti vienybę šioje kovoje lygiai taip išnaudojamų darbininkų ir vargingų valstiečių.

Šis darbininkų ir valstiečių streikas vedamas visu pasiryžimu 70 c. už maišą be valgio ir 55 c. su valgiu. 7 p. 50 c. už kukurūzų 100 kilogramų valstiečių, už numušimą nuomos kainos, už pagerinimą darbo ir pragyvenimo sąlygų darbininkams, prieš atėmimą žemių iš valstiečių, už pašalpą nualintiems valstiečiams ir bedarbiams, už panaikinimą skolų ir valstybinių mokesčių, prieš karą ir fašizmą, už plačią demokratinę laisvę.

Lai gyvuoja žemės darbininkų ir valstiečių streikas.

Patys Prisipažįsta.

Gal būt jau visiems žinomi ir pažįstami tie paukščiai kaip kad Čiučelis, Kiauga ir kiti jų sėbrai, bet visgi norisi dar geriau juos pažinti, kokiais jie patys save persistato. Niekas neužginčys, kad valkata Čiučelis (kaip jie jį vadina) buvo vienas iš pirmųjų Arg. Tautininkų Sąjungos tvėrėjas ir geriausias Kiaugos draugas, kurie vienas kitą į padangės kėlė. To niekas neužginčys, kad kiek laiko atgal Kiauga Čiučelį laikė „šventu genijum“ už jo gana vykusias provokacijas, šmeižtus ir visokias nesąmones kas buvo talpinama „Arg. Žiniuose“. Ir šitą komediją jau gal daugumas žino, kuri jau keli metai kaip kartoja tarpe moraliai nupuolusių elementų, tautininkų, kurie viens kitą garbina ir didina tol kol nesusipyksta.

Toks pat valkata Vaseliauskas susipykęs su Čiučeliu, „Arg. Žinių“ 13-tam num. išvadina Čiučelį valkatą ir kitais bulvariniais žodžiais. Šitas ir kiti tam panašūs tautininkų kivirčiai aiškiai atveria visiems akis, kad pamačius koks elementas ten randasi.

Ir kodėl tie ponaičiai tautininkai fašistų batlaiziai pirmiausia tylėjo ir niekam nieko nesakė, nei valkatom nesivadino? Mat kuomet visi iš vieno dirbo juodą pardavikišką darbą, įduodami lietuvius darbininkus į policijos nagus ir tautininkų vardu kėlė didžiausią demoralizaciją tarpe lietuvių išeivijos ir nepasidalindami vadovybe ir iš Lietuvos gaunamais pinigais susipešė.

Šis tautininkų susikivirčijimas aiškiai paro-

do, kad visi šie elementai, kuom jie nesivadintų, tautininkais ar bepartyviais, visi kaip vienas yra judočiai, ieškančiai sau biznio kitus parduodant ar apgaunant, nes šis jų suirimas atidaro visas jų paslaptis ir parodo kad ten spiečiasi supuvęs elementas, visuomenės išmatos ir tik ten jie save pridengia nuo visuomenės akių, bet ir tai ne ant visados, nes moraliai sugedę žmonės niekuomet negali išlaikyti savo konspiracijos, kad neišdavus savo juodų darbų, arba neprisipažinus kiek kuris yra žalingas visuomenei.

Sie visi tautininkų kivirčiai priveda prie liepto galo visą jų veikimą ir dabar jie ieško naujos dirvos, kituose sluogsnuose, kaip d—ja „Lietuva“ ir kitur.

Matant šių valkatų maniobrus turi kiekvienas gerai suprasti, kad jie žmogžudžiai viską gali padaryti, nors ir savo tikrą brolių parduoti už kelis centus ir supuvusę garbę, o tik vėliaus, kuomet liekasi nustumti nuo valdiško lovio gailisi už savo šūnybes ir ieško naujos dirvos aferizmui.

Jau daug kartų numa kuoti tautininkai—fašistai ir kiti atskalūnai, kurie mainė savo kailį po kelis kartus turi būti pažįstami visai lietuvių išeivijai ir vejami lauk iš organizacijų bei darbininkų arpo kaip kenksmingą elementą. S. Tumėnas.

Henri Barbusse išvartytas iš Sveicarijos.

Zymus proletarinis rašytojas ir Francijos Komunistų Partijos veikėjas, Henri Barbusse išvartytas iš Sveicarijos, kuris buvo nuvažiavęs Ginebron su tikslu duoti keliolika paskaitų darbininkų susirinkimuose.

Sveicarijos valdžia būdama sunkioje padėtyje ir esant apsuptai iš rijų fašizmo: italijoniško, vokiško ir austrijokiško ir pats Sveicarijos prezidentas Motta būdamas fašizmo simpatizantu, prie to reikia pridurti militaristų spaudimą, kad Sveicarijos valdžia griebtusi visų priemonių kovai prieš komunizmą, tapo išvartytas H. Barbusse iš šalies, nes šis žmogus yra vienas žymiųjų darbininkų kovotojų ir turintis didžiausios įtekmes viso pasaulio darbininkuose ir jo atsilankymas į buržuazines šalis drebina kapitalistų valdžias. Todėl jos ir griebiasi priemonių neleisti jam apsigyventi.

H. Barbusse jau yra pergyvenęs virš 60 metų amžiaus, iš kurių keturis metus praleido didžiojo Europos karo frontuose. Apkasai ir visos kitos karo baisenybės daug pakenkė jo iš prigimties labai stipriai sveikatai. Po karui H. Barbusse pasiliko žinomas visam pasauliui, kaip vienas iš žymiųjų proletarinų rašytojų. Keturi metai sunkaus gyvenimo apkasuose, baisieji momentai, žudynės, badas, skurdas, ligos ir visos kitos karo baisenybės sustiprino jo revoliucinę dvasią ir jis parašė knygą „Ugnis“, kuri turėjo didžiausią pasisekimą pasaulyje. Savo knygoje „Ugnis“ jis atvaizdavo tuos balsumus, kuriuos tenka pernešti laike ir praėjus

imperialistinėms skerdynėms.

Minimos knygos yra išleista daug laidų ir ji išversta beveik į visas kalbas. Pasisekimas šios knygos atkreipė visuomenės dėmesį ir pirm karo jo parašyti knygai „Pragaras“ ir suteikė argi didelį pasisekimą, kurios per kelis metus tapo išleista dar 10 laidų. Beto jis yra parašęs ir daugiau įžymių knygų, kaip „Claritė“, „Jezaus Pardavėjas“ ir kt.

Henri Barbusse kaip žmogus tvirtu būdu ir kaip kovotojas, kuris pašventė darbo klasės pasiluosavimui visus savo asmeniškų patogumų ir gerą gyvenimą, tuo būdu užsitraukdamas piktumą netik nuo Francijos konservatorių, bet nuo viso pasaulio fašizmo ir reakcionierių. Sutvėrėjas judėjimo „Claridad“, kuris žygiavo šale komunizmo ir įkurėjas savaitraščio „Le Monde“ apie kurį sugrupavo beveik visus revoliucinius Europos rašytojus ir pašytojus.

Beto dar pasišventęs priešfašistinei kovai. Yra neuilstantis organizatorius ir veikėjas, nežiūrint savo silpnos sveikatos pašvenčia visą savo aktyvumą revoliucinei propagandai ir organizacijai.

1926 m. provincijų miestuose pasakė virš dviejų šimtų prkalbų. Nuosirdus, draugiškas su visais, pasidalindamas iki paskutinio cento savo uždarbį, už sunkų literatinį darbą, dėl propagandos ir pravedimui kampanijų. Savo tvirta valia, kovingu nusistatymu, literatiniais ir iškalbingumo gabumais užkariavo įtaką darbininkuose ir tuo patim net ir priešuose.

Išmetimas H. Barbusse iš šalies iškels visą eilę protestų netik Sveicarijoje bet visame pasaulyje nes ši priemonė nėra Sveicarijos valdžios, teisėta.

A.

Chinijos Raudonarmiečių Dideli Laimėjimai.

Telegramos iš Shanghai praneša, kad po smarkių mūšių Chiang-Kai-Sheko kariuomenė tapo supliekta provincijoje Se-Chuen. Po šio įvykio Chiang-Kai-Sheko kariuomenės 29-tas pulkas perėjo chinų raudonosios armijos pusėn ir tuo būdu sustiprino komunistinės kariuomenės eiles, nes perėjo pas raudonuosius tuojaus atsuko ginklus prieš buržuazinę Chinijos kariuomenę.

Chiang-Kai-Sheko kariuomenės likučiai apšaudė frontą ir pasitraukė į miestą Cheng-Tou. Šiame mieste ir apylinkėse revoliucinis judėjimas gyventojuose labai smarkiai plečiasi. Ginkluoti darbininkų būrlai visais galimais būdais padeda raudonajai armijai. Tą matydami buržuajai o ypač kaip įmanydami svetimšaliai, neša kudašius į saugesnes vietas. Chiang-Kai-Sekas, kad apsaugoti svetimšalių kapitalistų asmenybę nuo įpykusios darbininkijos, mieste Cheng-Tou įvedė karo stovį ir mirties bausmę.

Chinų raudonosios kariuomenės didžiuliai laimėjimai paskatina darbo mases griebtis ginklo (Tąsa 7 puslapyje)

Iš Sovietų Sąjungos.

Iš Lietuvos.

Maskva.—Šių metų 1 d. sausio sukako trys metai nuo atidarymo traktorių fabriko Molotovo. Minimas fabrikas per savo gyvavimo laiką jau išleido 85.000 traktorių ir 19.000 motorų. Šiais metais traktorių gamyba bus padidinta anį 23 nuošimčių negu pereiniais metais.

Kultūros ir apšvietos atžvilgiu Sovietų Sąjunga iš 12-tos eilės, kurioje buvo prieš proletarinę revoliuciją, atsistojo galima sakyti pirmoje.

Atvirkščiai Italija, kuri prieš įvedimą Musolinio fašizmo kultūros ir apšvietos atžvilgiu stovėjo penktoje vietoje ir dabar sulig statistikos davinių nušoko net į devintą vietą.

Sovietų Sąjungos šalis valdoma pačių darbininkų stengiasi tobuliausiai išvystyti visus technikos išradimus, mokslą ir kultūrą ir tą viską daro žmonijos naudai.

Ir fašistų valdomos šalys kaskart eina prie didžiausio bankroto visais atžvilgiais, nes jų tikslas yra aprūpinti tikrai buržuazinės klasės interesus. Gražius pavyzdžius turime iš Sovietinių respublikų ir fašistinės Italijos, kur darbininkų valdoma šalis per 17 metų iš labai atsilikusios šalies atsistojo pirmoje vietoje ir fašistų valdoma šalis, Italija, daug atsiliko.

o o o

Leningradas.—Leningradas turės didžiausią pasaulyje botanikos sodą, nes jau pasirašyta rezoliucija miesto sovietų ir perduota Pildomajam Provincijos Komitetui.

Minimas sodas bus Sovietų Sąjungos, Mokslų Akademijos Botaninio Instituto žinioje ir užims 1.000 hektarų žemės prie labai gražaus ežero Khepi Afarvo, Toksovo apylinkė (už 30 kiiln nuo Leningrado). Sodas bus padalintas į skyrius. Kiekvienas skyrius turės tam tikrų rūšių augalus iš įvairių žemės kamuolio kraštų.

o o o

Plytelinio cukraus gamyba Sov. Sąjungoje 1934 m. pasiekė iki 1.407.000 tonų, prieš 1.100.000 tonų 1933 m., kas reiškia padidėjimą ant 28 nuošimčių. Cukraus šmotais pagaminta 1933 m. 340.000 tonų. 1934 m. padidėjo iki 479.000 tonų, tai yra padidėjo gamyba ant 41 nuoš.

o o o

Atidarytoji sovietų plaukiojimo linija tarp Leningrado—Nev Yorko veikia giliausiu tempu. Penki laivai Diesel, padirbti Sov. Sąjungoje, išplaukė iš Leningrado į Suv. Vėlstijas su 20.000 tonų prekių kiekvienas. Grįž su Amerikos prekėmis į Juodųjų Jūrų uostus. Trys laivai yra apmokami užsienių firmų, nes veža prekes į Lenkiją ir Italiją.

62 laivai, kurie sudaro komercinę flotą Baltijos jūroje, išpildė savo planą su perviršium ant 15.000 tonų. Per 1934 m. pervežė 1.568.000 tonų. Virš 6.000 keleivių pervažiavo sovietiniais penkiais laivais, kurie cirkuliuoja tarp Leningrado ir Londono.

Kaunas.—Lietuvos vyriausybė nutarė užteisti dar tris mėnesius karo tarnybą tiems kareiviams, kuriems jau priėjo terminas būti paleistiams. Šitas padaryta todėl, kad užsieninė padėtis smarkiai paastrėjo.

Beto per tą laiką stengiasi Lietuvos kariuomenę padidinti ant 60 nuoš. negu kad kitais metais būdavo ir apginkluoti moderniais ginklais.

Šitas aiškiai parodo, kad Lietuvos ponai yra nusistatę kariauti iki paskutinei.

o o o

Kauno stovybos inspekcijos yra įsakyta, kad iki 1935 m. pavasario visi esantieji centre vieno aukšto namai būtų nugriauti, arba kapitaliniai perstatyti, t. y. pristatyti dar du aukštai. Namų savininkai, kuriems gresia pavojus atsidurti gatvė, laukia greta įsakymo griauti namus ir kredito juos pastatyti.

Šitoks inspekcijos įsakymas palieka be pastogės daugelį darbininkų šeimynų, kurios turi pasistatę medinius namelius, nes jos neturi galimybės pastatyti trijų aukštų mūrinių namų, o valdžia į tai neatsižvelgia. Nori išpildyk įsakymą, o ne tai kraustykis visai iš savo namų.

o o o

Prieš kurį laiką laikraščiai rašė, kad Biržuose kun. Kuprevičius išžagino nepilnametę mergaitę ir užkrėtė venerine liga. Iškelus jam bylą, pabėgo Lenkijon ar kažkur dingo. Siomis dienomis palei Vievį pasienio policija suėmė kaž kokį piliietį, kai po nelegaliai perėjusį iš okupuotos Lietuvos, administracinę liniją. Išaiškino, kad tas piliietis esąs tas pats kunigas Kuprevičius, apie kurį laikraščiai rašė. Gyvenęs Okupuotoj Lietuvoj pas savo seserį, tačiau lenkai sužinoję, suėmė ir ištremė. Lietuvos pasienio policija buvo suėmusi ir norėjo pristatyti į jo gyvenamąją vietą ir perduoti teismo organams. Tačiau susižinojus su teismo prokuroru, šis įsakęs kun. Kuprevičių paleisti. Iškeliai prieš jį bylai negalį duoti eigos, nes kun. Kuprevičius esąs jau nubaustas bažnytinio teismo: suspenduotas nuo bažnytinių pareigų. Tai ir visa bausmė už kriminališkumą.

o o o

Kaunas.—Visam pasauliui ruošiantis prie karo neatsilieka ir Lietuva, kuri irgi nusistatčiusi apginti savo rubežius nuo vokiečių ir lenkų imperialistų. Todėl visu smarkumu didina kariuomenę: iš 14.000 padidins iki 24.000 ir paskiau iki 31.000.

Visi darbininkai, šią 1-mą Gegužės pareikškime didžiausią protestą prieš imperialistinį karą, išeidami į vieną bendrą masinę demonstraciją!

Sujungtomis jėgomis kovokim prieš monopolius, karą, fašizmą! Lai gyvuoja bendras frontas! Lai gyvuoja darbininkų vienybė! Lai gyvuoja populiarius priešreakcinius frontus!

KORESPONDENCIJOS.

SOV. SĄJUNGOS DARBININKŲ PADĖTIS YRA GERA.

Teko kalbėtis su vienu biznieri, nesenai grįžusiu iš Sovietų Sąjungos. Tas žmogus yra vertelka ir čia užsiima bizniu Paklausus jo kaip einasi Sov. Sąjungoj, pirmas jo ištarimas yra „blogai“ ir pradeda pasakoti apie tuos blogumus: girdi, komerciantas negali išsilaikyti, nes nesvietiški mokesčiai ir tokiau būdu privati prekyba baigia mirti. Iš kitos pusės priveda prie bankroto kolektyvinė komercija, nes ji parduoda daug pigiau, duoda pilną svorį ir geriausius produktus. Todel pas privatinį komerciantą niekas neina pirkti.

Užklausus kaip gyvena darbininkai? Atsakė, kad gerai. Nės fabrikuose perdėtiniai turi elgtis mandagiai ir draugiškai, ant darbininkų negali rėkti bei kolytis, bet turi išaiškinti darbininkui kaip reikia dirbti.

Šis pasikalbėjimas mane dar labiau užtvirtina, kad Sovietų Sąjungos tvarka yra darbininkų ir valstiečių naudai. Aiškiai parodo kad nėra vietos spekuliantams biznieriems, kurie minta ir kráunasi kapitalą iš svetimos procies.

Ant galo, parvykusis iš Sov. Sąjungos ir pats užgria dirbančių gerą gyvenimą, o ypač organizuotų. Reiškia, kad Sov. Sąjungoj tą gerumą gali atsiekti kiekvienas darbininkas: jis gali sustovėti visose organizacijose ir naudotis visais gerumais, bet atvirkščiai kaip pitalistinėse šalyse. Čia darbininkas, kuris dar ir dirba yra blogame padėjime, jau nekalbant apie bedarbius, čia tik buržuazija naudoja visais patogumais ir gyvena perteklyj, o darbininkų padėtis kaskart blogėja, Sovietų Sąjungoj yra atvirkščiai, ten darbininkų būvis gerėja kas kartas.

Kardas.

KAIP POLICIJA ELGIA SI SU BEDARBIAIS.

Man einant iš Palermo Chico (bedarbių stovyklos) mačiau kaip du policininkai dviračiais prisiviejo du bedarbius žvėriškai pasielgę.

Buvo taip. Minėti bedarbiai prisirinkę nuo rinkos išmestų mais-

to liekanų ir taip pat išmetamos duonos šmūtų, žygiavo Palermo Chico linkui. Prisiviejo policininkai suriko: „Rankas aukština“. Vienas bedarbis tuojaus pakėlė o antras nesuprasdamas ko reikalauja stovėjo ramiai. Nepakėlusis rankų tuojaus gavo smūgį į veidą nuo įdūkusio policininko kad net iš nosies pradėjo eiti kraujas.

Po tam prasidėjo klausinėjimas: kokios tautos, ką turit maišuose ir t.t. Kada sužinojo kad jie lenkai, tai policininkai dar labiau įsiuto ir liepė išversti tarbas, nes girdi, rusai ir poliakai visi esate komunistai. Bedarbiai aiškina, kad maistas surinktas iš šašlavų dėžių ir kad jie nešasi į Palermo Chico, kurį išsivirs. Sužvėrėję policininkai pagriebę maišus išvertė ant žemės, iš kurių pasipylė kelias kaulų ir duonos gabalų, kuriuos dar paspardė, būk tai ieškodami komunistų propagandos. Paskiau griebėsi kišenes kratyti, bet kadangi kišenių nesurado, nes drabužiai labai suplyšę buvo, tai pakaižiojo rankas po lopinius. Neradę nei propagandos nei pinigų iškoliojo bauriausiais žodžiais: tinginiais vagiais, žulikais ir kt užsėdo ant dviračių ir nuvažiojo.

Bedarbis, kuris gavo per veidą apgailestavo sakydamas: „dieve mano, pusę dienos pravertėm rinkti po išmatų viedrus, po turgavietes ir dabar policija viską supurvino... reikės valgyt žemėti kaulai“. O antras aiškina pirmam: „leigu tu dar minavoji nebuvėlį dievą, tai tau reikia daugiau dar ausų, tai greičiau suprastum, kad mums reikia ne prie dievo šauktis ale visiems bedarbiams, visų tautų, organizuotis. Vienintėliai, kuomet būsime organizuoti visi bedarbiai, tai tada nereikės rinkti iš basuro, bet mes išreikalausime gero maisto, nes valgo yra iki valiai prigaminio, tik tai buržujai laiko pasisavinę. Mes darbininkai visko prigaminom ir mums bauriausiai kolioja ir muša, už tai kad mes neorganizuoti. Kada būsime organizuoti, tai mums nereikės ant lauko gulėti nei basuras valgyti.“

Taip, labai teisingai pasakė ant-

ras bedarbis. Ir tik bendromis jėgomis bedarbiai pagerins savo padėtį t.y. per organizuotą kovą.
P. Žarija.

SUJUNGTO MĖS JĖGOMIS MASĖS ATSAKO PRIEŠ POLICIJOS PUOLIMUS.

Populiarės masės gyvenančios miestelyj Jose ingeneros, pareiškė savo pasipiktinimą prieš žvėriškus policijos puolimus, kuri vidunaktį užpuolė darbininko Pini būtą ir darė krata.

Nežiūrint, kad policija nedavė leidimo „Lista Obrera y Campesina“ rengiamam mitingui, bet darbininkai masiniai susirinko į mitingo vietą, nes visi buvo pasiryžę pareikšti savo nusistatymą prieš policijos puolimus. Susirinkusieji gyventojai išklausę kalbėtojų žodžius, tarp kurių kalbėjo ir darbininko Pini duktė, 13 metų amžiaus, kuri papasakojo kaip elgėsi policija su jos šeimos nariais laike užpuolimo. Susijaudinusi publika tuojaus susiorganizavo į demonstraciją ir maršavo svarbiausiomis miesto gatvėmis. Demonstrantai vaikščiojo po miesto centrą dainuodami „Internacionalą“ ir „Hijos del Pueblo“. Priėjus komisariją policiją visu smarkumu su šautuvais rankose puolė demonstruojančius ir po smarkios kovos minią išskirstė.

Populiarių masių kovingumas ir Bendro Fronto reikalingumo supratimas auga visu smarkumu ir tą augimą aiškiai parodo momentaliai suorganizuota demonstracija.

Koresp

(Taša iš 2 puslapio)

Justo valdžios užsimojimas neleisti bedarbiams nei duonos paprašyti ir neduoti galimybės ant vietos apsisistoti.

Visų bedarbių prievolė, kuogreičiausiai organizuotis ir bendromis jėgomis reikalauti paramos iš valdžios ir samdytojų izdo, pastogės ir pilnų teisių savo organizacijai. Tuo patim reikalauti paluosavimo sulaikytų bedarbių.

SKAITYKITE IR PLATINKITE
DARBININKŲ ŽURNALĄ
„DABARTIS“

POLICIJA UŽPUOLĖ SOCIALISTŲ MITINGĄ SALTOJE.

Socialistų partijos suruoštame mitinge, kalbėtojams palietus konservatorinę provincijos valdžią ir taip pat priminus apie valdymą „revolucionierių“ po 6 d. rugsėjo 1930 m. perversmo.

Sitas labai nepatiko policijai. Ir vienas aukštas policijos valdininkas davė įsakymą skaitlingoms policijos jėgoms, kurios buvo šalimais mitingo, areštuoti visus, kurie tikrai pritarė kalbėtojams plokščiui. Momentaliai 10 policininkų įsimašė minion areštavimui. Iš minios kilo didelės protestas ir pasipriešinimas prieš šį policijos žvėriškumą. Yra keliatas apdaužytų ir areštuotų.

NUSKENDO KETURI DARBININKAI SU LAIVELIU „CALORIA“.

Kapitalistinės laivų įmonės gobšumas prazūdė keturis darbininkus, kurie nuskendo kartu su netiksliai laužu, laiveliu „Caloria“. Minimas laivelis jau antru kartu nuskendo. 1916 m. buvo išimtas iš jūrų dugno ir vėl paimtas naudojimui.

Laivelis „Caloria“, buvo paskirtas La Platos upe, vežiojimui prekių. Neturėjo, nelaimėję ištikus, gelbėjimosi priemonių ir užėjus vėtrai nuskendo, nusinešdamas keturių darbininkų gyvybę.

Už šį įvykį vienintelis kaltininkas yra laivų įmonė, kuri vertė savo personalą dirbti ant laivelio neasanočio tinkamose plaukiojimo sąlygose.

DARBININKO PSENDA MIRTIS YRA REAKCIJOS KRIMINALAS

Nužudymas darbininko Paulino Psenda, Cordobos kalėjime yra dar viena reakcijos kriminalistė, nes minimas darbininkas buvo žvėriškai kankinamas fiziniai ir moraliai laike trijų mėnesių. Už šio darbininko mirtį yra kalta Cordobos policija. Šitoki reakcinės valdžios organų veiksmai: kur neteisingai apkaltina ir kalina mėnesius ir metus be jokio teismo, žiauriai kankinant.

Darbininkas Avellaneda, išlaikytas beveik tris metus be teismo,

Dimanti, kuris dabar yra „Specialės sekcijos“ urvuose, jau du metai. Beveik metus išbuvo be teismo Contreras, Crédyt, Peter, Nunez. Kaip kad šie, yra daugybė policijos nąguose: 30 graikų jūrininkų, Gonzalez Alberdi. H. Agosti ir kiti.

Draugas Norbertas Nenėnas, kuris jau penktas mėnuo kaip sėdi Villa Devoto kalėjime be teismo ir jam rengia išdeportavimą Lietuvon.

SIUVĖJAI LAIMI.

Po kelių savaičių energingo streiko siuvyklų „Ciudad de Mejico“ ir „M. Hardy Bravn“ darbininkės ir darbininkai pilnai laimėjo kovą, priversdami samdytojus pasirašyti po pilnais ir teisėtais reikalavimais. Svarbiausia tai pripažinimas sindikato ir pakėlimas atlyginimo ant 25 nuoš.

Šių dviejų įmonių personalo kovingumą privalo pasekti visas adatos gremijus ir ruošti prie ateinančių kovų.

STENGIAMASI SUJUNGTI MŪRININKŲ SINDIKATUS.

Statybos Sindikatų Federacijos Komisija, kuri studijuoja mūrinių gremijų nesutikimus, pakvietė iš abiejų sindikatų vadovybės narius, iš Venezuela 1459 ir Mexico 2070—į susirinkimą, kame bus kalbama apie sujungimą minimų sindikatų.

SUSITVERE SIUVĖJŲ SINDIKATAS.

Mieste Rio Cuarto įvykusiame skaitlingame siuvėjų susirinkime tapo sutvertas šios šakos darbininkų sindikatas. Išrinkta administracinė komisija ir nutarta nusamdyti patalpą lokaliui.

Manoma, kad ši nauja darbininkų organizacija greitai sugrupuos visus šio miesto siuvėjus ir duos pavyzdį ir kitų šakų darbininkams.

TRUSTŲ MANIOBRAI.

Catamarkos mieste kepyklų sąvininkai pakėlė duonos kainą nuo 25 c. iki 30 c. kilogramui. Tą padarė todėl, kad būk tai pakilo miltai, 70 kilogr. maišas, ant 1 p.

60 centavų.

Šitą kepyklų savininkų priemonę reiškia stiprinimą trustų, nes ji tapo priimta susitarus su trustų magnatais. Beto šitas duonos pakėlimas yra visiškai neteisėtas, jelgu miltai pabrango 2 c. kilgr. nėra teisinga pakelti kilgr. duonos 5 c. Ir antra, miltai pabranginta tikta geriausios rūšies, o kitos rūšys ne. Ir tos rūšies Catamarcos kepyklos naudoja labai mažai, nes daro mišinį iš žemesnės rūšies miltų.

Toks pat dalykas yra ir su mėsa ir nuo to paties laiko yra nustatyta 40 c. kilgr. Sitas irgi priimta susitarus su mėsos pristatytojais, nes trustai turi savo rankose visą mėsos industriją.

Sitas kapitalistų godumas labai pakenkia darbininkų masėms, kurių gyvenimo lygis ir taip yra baisus ir dar pasidaro baisesnis įvedus šias neteisėtas—plėšikiškas priemones.

IŠPLEŠĖ BANKA.

Santa Cruz.—Grupė plėšikų, apsiginklavusių 45 kalibro revoliuversiais Banco Anglo Sudamerikano skyrių, kuris randasi šiame mieste ir pasigrobė 200.000 pesų. Per užpuolimą du banko tarnautojai užmušti ir du sužeisti. Plėšikai dar nesugauti.

PARAMA „R“.

Valentin Alsinos lietuviai aukų \$ 20. Kovotojai aukų \$ 10.

„R“. administracija.

(Tąsa iš 4 puslapio)

ir stoti mūsų už galutiną pasiiluosavimą iš po išnaudotojų jungo, už sovietų valdžią, ir nei joki buržuazinės Chinijos valdžios terorai bei mirties bausmės nesulaukys darbininkų revoliucinio nusistatymo.

Sovietinės apylinkės Chinijoje kasdien plečia savo rubežius, nes darbininkų klasė nori nusikratyti išnaudotojų priespaudos ir nori patys valdytis, todėl ir kovoja neatsieidžiamai šale sovietinių kariuomenių. Jau ketvirta Chinijos dalis yra darbininkų rankose ir jų pasekmingi laimėjimai parodo, kad revoliucinė pergalė visoje Chinijoje yra netolima.

Iš Viso Pasaulio.

FAŠISTAI APIPLĖŠE SOCIA- LISTŲ LOKALĮ PARYŽIUJ

Buris fašistų. „Ugnies kryžiaus“ narių, nakties metu įsibrovė į socialistų lokalį, Paryžiaus priemiestyje Sena ir sulaužė baldus, išdraskė bibliotekas, sudaužė paveikslus ir kt. Taip pat brangesnius daiktus išnešė.

Du iš užpuolikų tapo sulaikyti, bet tuojau paleisti, kaip neturi rinti nieko bendro su atentatu. Ir kurgi juos baus, kada Francijos valdžia globoja fašistų bandas.

KARIUOMENĖS JUDĖJIMAS BRAZILIJOS

Rio de Janeiro.—Brazilijos valdžia pergyvena sumišimą iš prieštasties stipraus kariuomenės judėjimo, kuri reikalauja didesnio atlyginimo ir pagerinimų kareivių ir puskarininkų padėties. Didžiausias revoliucinis judėjimas eina antrame pėstininkų pulke, kur labiausiai pasipylė komunistinė propaganda į kareivius ir puskarininkus ir yra geriausia kareivių organizacija. Tą matydamas pulko kamandierius atsistatydino.

Gyvulininkystės ministeris Arturo de Souza Costa, nesutikdamas kad būtų pakeltas kariuomenės atlyginimas padavė atsistatydinimą. Karo ministeris irgi mano atsistatydinti, prie tam ir jūrininkystės. Pirmos pėstininkų brigados generolas Quedes da Fontoura atsiskėlė nuo viršininko pareigų. Keliolika aukštų kariuomenės vadų renunciuavo nuo savo pareigų. Ministrų kabinetas yra prie griuvimo. Valdžia išstikimas savo kariuomenės dalis turi priruošus malšinimui sukilimo, visa policija ant kojų ir saugoja valdžios įstaiigas ir aukštus asmenis. Manoma kad šis judėjimas prieis prie ginkluoto sukilimo.

NAUJI NUTEISIMAI AUSTRIJOJ

Viena.—Paskutiniu metu laiku Austrijos specialis karo teismas, kuris baudžia darbininkus už dalyvavimą socialistinėje revoliucijoje, vasario mėn. pereinamais metais, nuteisė vėl daugelį darbininkų ilgiems metams kalėjimu. Aleksandriui Fifler priteisė 18 metų kalėjimo, atėmimą pilietinių teisių ir

viso turto, už tai, kad jis Vienoj, laikė revoliucinio judėjimo, gynė Karolio Markso rūmus.

MIRĖ IŠ BADO

Montevideo.—Jonas Solionkis, lietuvis, 48 metų amžiaus, kuris gyveno su savo žmona ir trimis vaikais, viename namelyje, gatvėj Humbalat 15, Montevideo priemiestyje. Jau penki metai, kaip negalėjo gauti darbo ir tas susilpnino jo sveikatą ir suardė nervus.

9 d. balandžio Jonas nuėjo priemiestin Cerro ir prašė pastogės pas Antoniją Krovitavič, kepyklos savininkę, gatvėj Turkija 713. Jam davė valgyti, bet jis jau negalėjo. Paguldė jį kepykloj šaie pečiaus, bet ryto 4 val. rado mirusi. Pašauktas gydytojas nustatė, kad yra miręs iš bado.

300 KASYKLŲ DARBININKAI PASKELBĖ BADO STREIKĄ

Berlinas.—20.4.—Praneša iš Beruthen, kad 300 darbininkų užsidarė kasyklų Artur požemluose (Chrezánov apylinkė) ir jau 60 valandų kaip badauja protestuodami prieš algų nukapojimą.

Hitleris pasigyrė visam pasauliui, kad pagerino darbininkų būvį. Ir dabar tie 300 darbininkų priversti griebtis paskutinį priemonių-bado streiko, už savo kasdienę duoną. Ir panašių įvykių yra šimtai Vokietijoje.

KOMUNISTŲ PROPAGANDA JERUZALĖJE

Jeruzalė.—Sąryšy su velykų šventėmis komunistai išplėtė savo aktyvumą, pasinaudodami ta proga, t. y. suvažiavimų didelio skaičiaus maldininkų, nes šiais metais supuolė kartu žydų ir mazulmonių velykos. Labai plačiai tapo paskleista komunistų literatūra ir išplėsta agitacija. Yra sulaikyta keliolika komunistų.

CHINŲ RAUDONŲJI ARMIIJA ŽYGIUOJA PIRMIN

Shanghai.—Paskutinės telegramos sako kad komunistų jėgos pasekmingai žygiuoja ant Chang Tung ir jau randasi netoli miesto. Chinų darbo masės sutinka raudonuosius kuo prielankiausia

ir jiems visokeriopai padeda. Amerikonų ir anglų kapitalistų šeimos avionais bėga nuo raudonųjų.

LABORISTAI PRITARIA III-ČIAM INTERNACIONALUI

Londonas.—Nepriklausomos Laboristų Partijos Kongresas įvykęs mieste Derby išnėšė rezoliuciją, kuria prisizada koperuoti III-čiam Internacionalui kovoje prieš karą ir fašizmą.

Sis laboristų pasireiškimas yra žingsnis į vieningą visų darbininkų veikimą už šių dienų reikavimus.

8 KARININKUS NUTEISĖ MIRČIA.

Atenai.—Karo teismas nuteisė mirties bausme keturis generolus tris kapitonus ir vieną leitenantą. Penkis, kurių bausmė siekia nuo 2 iki 11 metų kalėjimo.

Mieste Lárissa teisia kelis deputatus ir politikus apkaltintus taipgi dalyvavime sukilime, kuriam vadovavo Venizelós. Tarp teisiamų yra Salonikos policijos direktorius ir Macedonijos gubernatorius.

NUO ŽEMĖS DREBĖJIMO ŽUVO VIRŠ 3000 ŽMONIŲ

Tokio.—Per smarkų žemės drebėjimą saloja Fosmosa yra užmušta virš 3000 žmonių ir 6076 sužeisti. Taip pat pridaryta materialų nuostolių. Sugriauta daug namų, dėlai ko apie 70.000 gyventojų pasiliko be pastogės.

CHACO SKERDYNĖS EINA VISU SMARKUMU.

Telegramos iš La Paz praneša, kad visos ginklų rūšys (kas sudaro apie 40.000 vyrų) kovoja 200 kilometrų ilgumo fronte, nuo Villa Montes iki Charagua.

Laikė šešių dienų mūšiuose paklota, 2.000 užmuštais ir virš 3.000 sužeistais.

VENGRIJOJ SUAREŠTAVO 60 KOMUNISTŲ

Budapeštas.—Siame mieste suareštuota 60 komunistų, kurių tarpe yra kelios merginos, studentės. Suareštuotus apkaltina ruošime sukilimo prieš Vengrijos valdžią, kuris būk tai turėjęs prasidėti 1 Gegužė. Fašistinė Vengrijos valdžia tą daro todėl, kad galėjus pažiaurinti reakciją.

